

KOTIMAA

1. Mun kotimaani kallis on kerran taivaassa.
Mä sinne kaipaen synnin maasta, vaivasta.
Tääll' täytyy vielä matkata, mutt' siinä toivossa,
ett' kerran saavun kirkkauden kotia.
On sinne meillä pääsy yksin tähden Kristuksen.
Hän aukas' meille tien, pääsyn kaikkein pyhimpään,
kun itsens' uhras', kantoi synnit ristillään.

2. Siis anna meidän kuulla, kun kutsut jokaista.
Oi, Herra, meitä nosta, kanno, pelasta!
Me syntisiä oomme - sen tunnustamme myös
- vaan muista, Herra, armoas'. Tee armotyös'
ja anna, Herra, anteeksi, nyt kaikki syntimme
ja pyyhi meidät puhtaiksi, luo kaikki uudeksi,
niin iäisesti saamme kiittää taivaassa.

3. Nyt tulkaa, oi tulkaa, näin kutsuu Herramme
armahdettaviksi ristinsä juurelle.
Hän itse meille vakuuttaa: "Oon lunastanut sun
ja nimeltä oon kutsunut - oot siksi mun".
Mutt' ällös torju kutsua, kun vielä aikaa on,
ja emme tiedä milloinka alkaa loputon;
mutt' usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut.

4. Jo kotiranta siintää: on tuolla määränpää,
ja kaikki vanha kerran tänne taakse jää.
Oi, Herra, uskon alkaja ja uskon täyttäjä,
siis anna sanas' olla tiesi näyttäjä.
Myös meidän anna kilvoitella uskon kilvoitus;
siis anna meille syntiemme aito katumus,
niin voimme kuulla, kun sä lausut: "Armahdus!"

Sävel: "Värmlandsvisan"

Sanat: Pekka Tuovinen